

1918 február 27.

II. évf. ■ 9. szám

Azamat

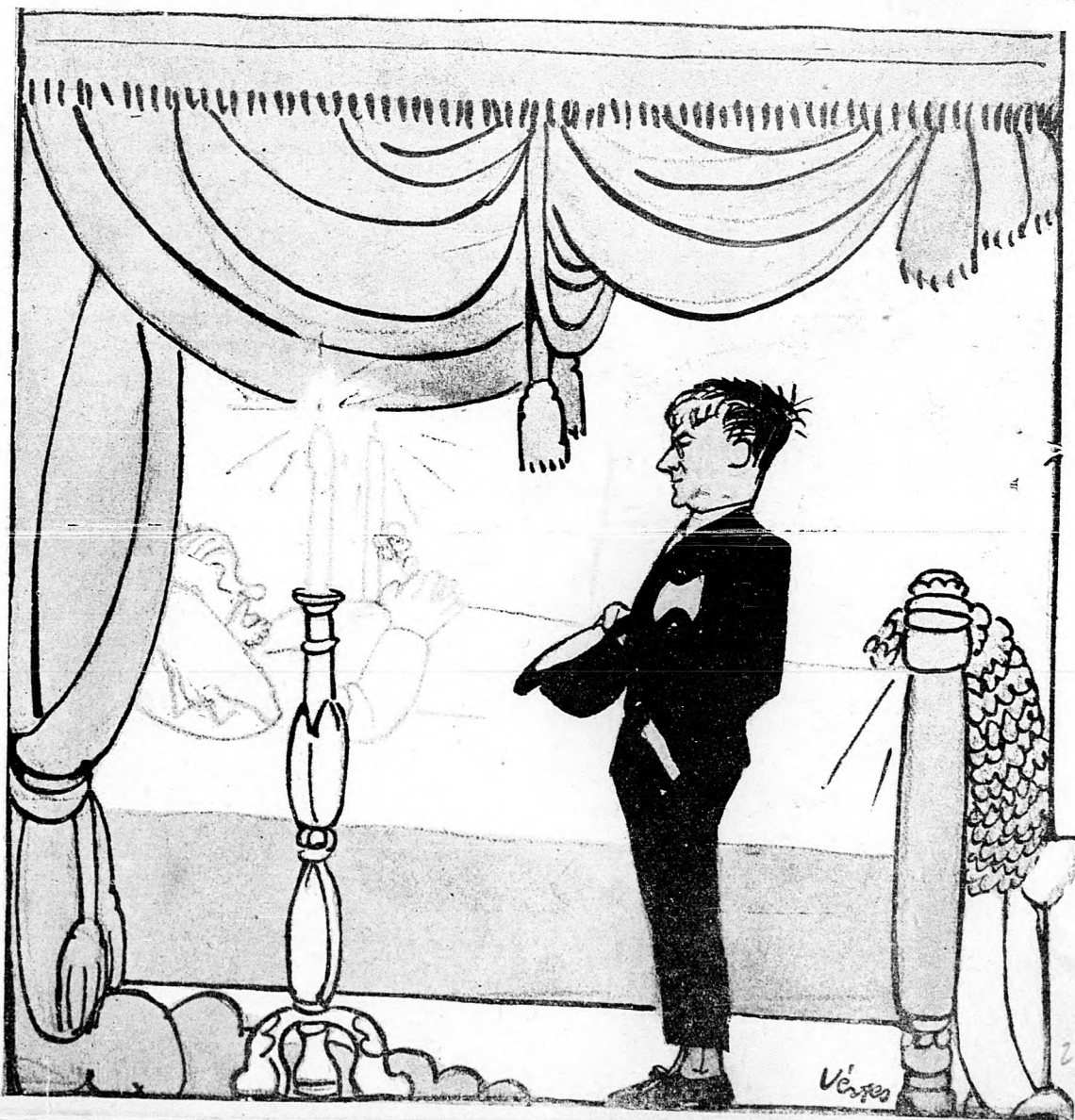
Szerkesztő SZENES BÉLA
Művészeti szerkesztő KOBER LEÓ

Megjelenik minden szerdán

Egy szám ára 50 fillér

5. különszám: U · J · S · Á · G · I · R · Ó · K

Saját kiküldött tudósítónk beszélgetést folytatott a halottal Vértes Marcell

Az alvilágban

Kóber Leó

Charon: Kérem az obulust.
Ujságíró: Szabadjegyem van!

Vidéki ujságírók

A jó vidékre gondolok én sokszor.
Ó szép, meleg, vidéki városok!
Kaszinó-élet, kártyás délutánok!
Kövér asszonyok! Pénzes gyárosok!

Tágas terek, kiugró kávéházak,
Kis cukrászbolt a piac közepén.
S a torták közt a kis cukrászkisasszony,
Kezét hányszor csókoltam össze én!

S a karcsu, lakkos főispáni hintó,
S a trapperek nyomán a szőke por.
A vak hegedős a kis bodegában,
Kinek a könnye sör, a nyála bor.

És Széchényinek karcsu, méla szobra,
A parkban mit az ősz letarolt.
Fenn káprázó lengé, lengé felhők,
amik mögött kis hályog lett a hold.

Zörgő szekér, mely felveri a csendet;
odébb a durva, langyos zengeráj;
S a Prófétához címzett fogadóban
a főfalon olajban a király.

Az asztalnál feszes vidéki zsentrik,
Fehér plasztronok, vastag szivarok.
S a fáradt ujságíró egyik zúgban,
borzas fejében mély gond kavárog.

A szomszédban az odvas falu nyomda,
Áthallani hogy kattog a kerék ...
Ó, drága, drága kis vidéki város,
selyem s darócból színes keverék.

Én is vidéken mártottam be tollam,
vidéki ténta szívta agyamat.
S a sok betűt a pesti por belepte,
mert minden porszem Pest felé szalad.

Szívemben az emlékezet kapussa.
Beszállani Szeged felé! ... kiált;
S egy sinpáron egy lomhacépű gőzös,
már hozza nagyfujtatva a halált.

Somlyó Zoltán.

Szini Gyula regényét a következő
számban folytatjuk.

Kalauznő: Hé rikkancs! Maga várhat!

Rikkancs: A sajtót nem lehet kizárni! . . .

SAJTÓVÉLEMÉNYEK AZ ÜSTÖKÖSRŐL

Magyar Távirati Iroda, február 23.

A newyorki csillagvizsgáló intézet jelent, hogy földünk e hónap 26-án hajnali 3 óra 17 perckor összeütközik a Laverrière-féle üstökössel. Az üstökös farka cyangázokkal van telítve. Földünk az egész naprendszerrel együtt menthetlenül elpusztul.

AZ EST:

A modern hirszolgalat minden vimányát fel fogjuk használni, hogy közönségünket híven és gyorsan informáljuk az összeütközés valamennyi mozzanatáról. Az Oktogon-téren Kéri Pál, a keleti pályaudvaron Kemény Simon, Stockholmban Adorján Andor fogja várni az üstököst, a Gellérthegyen felállított, zsebbenhordható obszervatóriumunkból pedig Halász Lajos direkt földalatti drótnélküli kábel közli megfigyeléseit a szerkesztőséggel. Pásztor Árpád ma délután interwiew céljából a Siriusba utazik. Fényes László pedig a Ház holnapi ülésén sürgős interpellációban mutat rá mindazokra a mulasztásokra, melyek az üstökös megjelenése folytán az igazságügy-miniszter lelkiismeretét terheli.

A NAP:

Amikor a magyarok Geyza alatt Kiewnél csatároztak, felvetődött a közjogi kérdés, vajjon a Tripartitum és az Aranybulla (1222) hatáskörét mennyiben befolyásolja az új konstelláció, mely az üstökös megjelenése következtében keletkezett.

Csak egy válaszom lehet erre: pfuj Bécs, le a csehekkal.

Dr. Kalmár Antal

AZ UJSÁG:

Vajjon mit szólnak most azok, akik mindenért a munkapárti kormányzást szeretnék felelőssé tenni? Vajjon tagadhatják-e még, hogy Tisza bölcs előrelátása, államférfiúi lángeseze mindvégig megóvta naprendszerünket ilyen támadásoktól, míg ők ime képtelenek arra, hogy megfékezzék a destruktív áramlatot . . . Ide juttatott hát minket az új koalíció: a bolsevikizmus urrá lett a világürben. Gratuláljunk Trockijnak és Károlyi Mihálynak.

ALKOTMANY:

Egy pillantás az üstökösre, mindenkit meggyőzhet arról, hogy itt ismét a zsidó szabdkömvészek aknamunkájával állunk szemben . . .

BUDAPESTI HIRLAP:

Az üstökös úgy érkezett, mint tegy fiatal tehetség. Nagy jövőt jósolunk neki. —ő.

PESTI FUTAR:

(Szerkesztői üzenet.)

Dr. Üstökös. Hallja, nem is hittük, hogy ilyen link fiu maga. Igaz, hogy a farka negyvenmillió mérföld? Na jó, de mondja, miért bukik maga erre a cefat bolygóra, ilyent minden utcasarkon talál, mint ez a Föld. Inkább tegyen közzé egy apróhirdetést a Pesti Hirlapban, hogy szolid, fiatal üstökös keresi jó házból való, tisztamultu égitest érdek nélküli barátságát. Vagy nem bánjuk, főzze meg a lipótvárosi mamuskákat, de minket hagyjon békén. Épp maga kellett még nekünk.

Riport a világ teremtéséről

Kedzetben teremtette Isten az eget és a földet. S a föld kietlen volt és puszta és olyan laza, hogy félni lehetett, könnyen szétesik. Ezért az Isten jó sűrűn körüldrótta, úgynevezett hosszúsági és szélességi vonalakkal. A föld azonkívül még forrongó állapotban volt, a déli félgömb folytonos viaszlyan állott az északival. Mire a bölcs gondviselés elhelyezte az egyenlítőt, amely kiegyenlítette a dolgot. Azonkívül, minthogy azokon a vidékeken sűrűn laktak volt a pogányok, két téritőt küldött oda, Rákot és Bakot. Amikor ez így rendben volt, elhelyezte a három földrészt, Ázsiát, Afrikát és Európát. (Amerikát és Ausztráliát jóval később fedezték föl.) Ázsiát Ázsiában helyezte el, Afrikát Afrikában, Európában pedig az úgynevezett európai honyodalmat helyezte el, hogy az embernek alkalmat legyen az alkotásra, arra tudniillik, hogy a vérből és a pusztulásból új világot teremtsen.

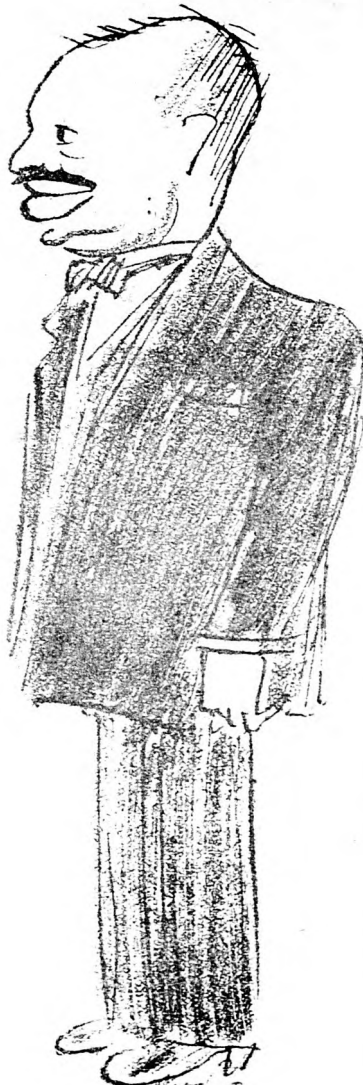
És mondá az Ur: Legyen világosság és lőn világosság. De nem tartott csak reggeltől estig, mert a széndiktátor rendeletet adott ki, hogy a szénhiányra és a szállítási mizériákra való tekintettel takarékoskodni kell a világító anyagokkal. Az Ur gondolkodott, hogyan oldja meg ezt a kérdést, végre talált egy módot. Elnevezte a világosságot nappalnak és a sötétséget éjszakának és kijelentette, hogy éjszaka aludni kell. Erre lőn este és lőn reggel egy nap.

Másnap az angyalok azt kérdezték: És mi van a vízzel? Erre az Isten rendezte a vizeket. Ahol a kis vizek összegyűltek, elnevezte nagy víznek, ahol nem gyűltek össze, ott megmaradtak kis víznek. És elválasztotta a nagy vizet a kis víztől. Minthogy pedig egy előkelő családból való, tehetséges újságírónak állásra volt szüksége, létesítette a vizállás rovatot. Akkor a vizvonal igen magasan állott, a rovatvezető is igen magas fiatal ember volt, aki ezt a vonalat elérte. A vizvonalat tehát más szóval színvonalnak is mondák.

És monda Isten: Legyenek jelek és meghatározói ünnepeknek, napoknak és esztendőknak. Lőn tehát a hold, A Nap, Az Est és a többi reggeli és esti lap. De jött

Az Ujság szerkesztőségéből

Major Henrik

Agai Béla

Kóbor Tamás „rovás”-ára nem teszünk megjegyzést.

idő, hogy a papirhiányra való tekintettel, a lapok nem közölték a naptárt s az emberek éveken át nem tudták, mikor vannak a pirosbetűs napok. Hogy ezt a színt el ne felejtsek, állandósították a „döntsenek a fegyverek” rovatot. E célra teremtette Isten a csillagokat, hogy a katonai rangfokozatok kellően megkülönböztethetők legyenek.

Azután teremté Isten a halakat, a csuszómászókat és a többi minisztereket. Különbséget tett a nagy halak és a kis halak között, valamint a nagy vendéglők és kis vendéglők között. Megengedte ugyanis, hogy ugyanaz a potyka à la chambord a nagy vendéglőben tizenkét korona legyen; holott a kicsiben csak hat korona ötven. És teremté a barmokat, továbbá a politikusokat, akik mindent elfogadtak és jónak találtak. És látá, hogy jó.

Hat napon át dolgozott az Isten és igen jól érezte magát. Azután megteremté az embert. Ettől úgy elláradt, hogy pihennie kellett egy napot.

És mondá az Ur: Nem jó, hogy az ember egyedül legyen. Szerzek neki társat. És közzétett egy apróhirdetést: „Társ kerestetik”. De vállalkozók jelentkeztek, pénzemberek és ügynökök s az Ur az apróhirdetést másodszor a „Házasság” rovatba „Nősülne” címmel adta fel. „Hozomány és kelengye mellékes”. Erre egy délután, amikor Ádám felébredt álmából, jelentkezett egy asszony, akinek csakugyan semmi kelengyéje nem vala. De Ádámnak úgy tetszett, ahogy volt és később kijelentette: Egy szál ingben is elvettelek volna.

Az asszony pedig igen kíváncsi teremtés vala és mindent tudni akart vala. A riporter pedig elment az Urhoz, hogy meginterjúvolja:

— Most min dolgozik, mester?

— A Vizözön című háromfelvonásos operetten. Ezt a dalt fogjak énekelni benne:

Szólt az Isten, édes fiam, Noé.

Kóstold meg ezt a kis ó-bort, jó-cé?

Mire munkatársunk így szólt:

— Ugyan menjen ezekkel az öreg adomákkal!

Kaczér Illés.

Vidéki lapok

— A legjobb vidéki lapokat mégis csak Pesten csinálják.

Világos

— Miért hívják a kiadót kiadónak?
 — Mert sok a bevétele.

1910. Páris, Louvres

MILÓI VENUS (megfenyegeti Szász Zoltánt): Jaj magának öregem, ha rosszat ír az aktomról!

Új szépirodalmi lap szerkesztőségében

— Kérem szépen előfizetnék egy esztendőre.
 — És hány verset közöljük ennek fejében?

A sporttudósító, az elvekhez való ragaszkodás és a fogorvos

A sporttudósító kemény legény,
 Nem engedi jogait.
 Fogorvoshoz sohasem jár,
 Mert az ellenfél kiüti a fogait.

Rikkancok a pesti utcán; Braun Sándor, Miklós Andor, Lázár Miklós

A törvényszéken

— Tíz évet kaptam. De kérem szerkesztő ur, ne írja ki a nevemet!

A kuliszák mögött

Feiks Jenő.

— Tíz szavas szerepem van — de kérem szerkesztő ur, írja ki a nevemet!

A KÖNYVKRITIKUS

A hirlapvállalatok mindennapi varieté-műsorán ő a hasbeszélő. A közönség nem arra figyel, hogy mit mond, hanem arra, hogy egyáltalán beszélni tud, anélkül, hogy a száját mozgatná. Övé a legunalmasabb műsorszám.

Viszont az ő produkciója a legkönnyebb. Könyvet soha sem kell olvasnia. A szerkesztő ur úgy is mindig megmondja, hogy kiről mit és mennyit kell írnia. Nem is lehet kívánni tőle, hogy olvasson. Ha ugyanis minden véleménye előtt előbb egy kötetet kéne végigtanulmányoznia, ez annyira elfoglalná, hogy nem maradna ideje arra, hogy pénzt keressen s magát fentartsa.

Szakyszerű könyvkritikusok ezért a mutatványaikát a következőképp oldják meg. Vannak kész blankekták, amiken csak a szerző és a könyv címét kell kitölteniök s csekély változtatással minden percben leadhatják.

1.

(Ha a szerkesztő ur azt mondja: vágja le ezt az önhitt titánt.)

Könyv, szerző. Vörösmarty és Arany soronkívül felidézett szellembe kell fogóznunk, hogy hasnyat ne essünk ennek az erőltetetten mesterkéltné, tudatosan örült kötetnek szellemi vitustáncaitól. A szerző, úgy látszik, minket még saját magánál is hiszékenyebb boldognak tart, ha azt hiszi, hogy beugrunk neki. Csak azért nem idézünk a felvágatlan verskötetéből, nehogy azt higgye, hogy tényleg elolvastuk száználmas erőlködéseit. Ilyen szereplési viszketetet nem szolgálhat a komoly, felelősségteljes irodalmi kritika.

2.

(Ha a szerkesztő ur fáradtan s mit végig a homlokán s szenvedő hangon azt mondja: írjon erről a buta kis írónőről husz meleg sort.)

Tea mellett. Egy szerény, új nevet látunk ennek a minden ízében izléses kiállítású modern kötetnek a címlapján, egy ibolya-illatú női nevet. Nem emlékszünk rá, hogy az irodalom rózsalugasa közt valaha is találkoztunk volna ezzel a kedvesen behízeltő névvel, — mégis már első pillantásra régi ismerősünknek tetszik s mikor a kötet első lapjait végigolvassuk, mintha régi, meghitt, bizalmas barátokkal ülnénk szemközt a párolgó tea mellett; látjuk fényesen csillogó, beszédes szemét s átjár bennünket az a kéjes forróság, amit csak a legkivételesebb tehetségek közellete nyújt stb.

3.

(Ha a szerkesztő ur egy más lapnak dolgozó írónő kötetéről bosszusan mondja: nem tudom mit firkálnak annyit ezek a tehetségtelen libák.)

Egy a sok közül. Ez a kötet, be kell vallanunk, nem nagyon igazolja a feministák igazságait.

Ha nem kötelezne bennünket a női nem iránti lovagiasság s tárgyilagos bírálat alá vennők ezt a terjedős, szószaporító, kávé melletti pletykák hangján megirt unalmas regényt, akkor részletesen tudnók bizonyítani, miért nem szabad nőnek tollat venni a kezébe, kivéve a kalaptollat. Ez a regény s ez az írónő egy a sok közül, aki.... amely.... ami....

4.

(Lapunk barátjáról, vagy ha a szerkesztő ur jelzi, hogy az illető szerző ur személye pauszálékkal, vagy szubvencióval, vagy egyéb hatalmi érdekkeltséggel függ össze.)

Szerző, könyv. Egy régóta csendben dolgozó s mindeddig nem méltányolt tehetséget revelál ez a fényesen megirt kötet, amelyen még rajta van a szemünk melege, lebilincselty érdeklődésünk visszfénye. Most tettük vissza az íróasztalunkra s rögtön meg akarjuk írni róla, hogy ezt a kivételes, eredeti talentumot nem szabad, nem lehet többé agyonhallgatni. Nagy elfoglaltság volna, ha pusztán közgazdasági politikai ipari pályán működik. (a nem kívánt rész törölendő), nem soroznók őt a mai naptól kezdve a hivatásos, sőt a leghivatottabb éhbéli írók közé.

5.

(Ha a szerkesztő ur úgy adja ide a kötetet, hogy megalkothatom róla a magam véleményét, jóindulattal.)

Szerző, cím Költemények. Ha Novellák. Ha jól emlékszünk, ez a fiatal szerző novellákkal kezdte irodalmi pályáját. Annál meglepőbb, hogy most prózával kopogtat a közönség ajtaján. Meg kell állapítanunk, hogy a fiatal szerző biztatón fejlődik. Kíváncsian várjuk további írásait.

6.

(Ha azt mondja: megemlítheti.)
Szerző, cím. Ilyen címen egy (185) oldalas kötetet küldtek be hozzánk. A (14) apróbb elbeszélésekből (novellából) álló, ügyes tollal megirt kötet ára 4 K 50 fillér és megrendelhető lapunk kiadóhivatála útján. Vidékre bérmentve küldjük.

Halasi Andor.

Két sláger

A pesti utcán két népszerű dalt hallani. Az egyik: „Nyomd meg a gombot, tudod mit ígértél, amikor a kútnál vizet meritettél”, a másik: „A zest a nap ábend blatt magyarország magyar hirlap nyolc órai ujság pesti futár...”

Szárzaföldi riporter

Major Henrik

Kovács Noldi
(N. P. Journal)

Tengeri riporter

Gedő Lipót

Herezeg Géza

A legnagyobb felfedező

Pólya Tibor

— Rákosi Jenő: Nagyságos asszonyom, az ön fiából kitünő újságíró lesz!

A hossz mérték

Major Henrik

Kemény Simon, avagy hogy mérik Az Estnél a vezércikk hosszát.

SAJTOLEXIKON

ÚJSÁG v. hirlap, régi népies meghatározás szerint fehér papiros fekete betűkkel, ez azonban ma már nem találó, ugyanis a betűk legtöbbször hiányoznak (lásd Cenzura. III. kötet 184. old.), viszont igen gyakran a papír is elmarad (lásd Papirhiány. XV. köt. 297. old.)

ÚJSÁGÍRÓ, igen szapora állatfaj, vadon az Otthon-Körben tenyészik, szelidített állapotban a sajtóirodában, helyenkint miniszteri székben is található. Kedvenc szellemi tápláléka a baccarat. Éghajlatunk alatt több válfaja ismeretes: legveszedelmesebb a riporter (l. Fényes László), legszelidebb a színházi referens, mely saját emlőjén táplálja az összes analfabélatekat, akik Pesten szindarabot irnak (l. Kritika).

KRITIKA, Kétféle kritikát ismerünk, úgy mint Kant Emmanuel nyomán a tiszta ész kritikáját, a pesti sajtó nyomán pedig a piszkos kéz kritikáját. Nálunk tulnyomóan az utóbbi divik, ezért gyakori kézmosásra van szükség; innét a jelige: kéz kezet mos. Egyébként erről nem mondhatok többet, mert a jövő hónapban jelenik meg a regényem és megette a fene, ha most összeveszek a sajtóval.

ÁLHIRLAPIRÓ, annyiban hasonlít az igazi hirlapíróhoz, hogy szintén nem tud írni, viszont becsületére válik, hogy nincsenek is szépirodalmi ambíciói. Különbözik tőle abban, hogy revolverrel dolgozik, míg az igazi hirlapírónak legfőbb fegyvere az olló.

SAJTÓSZABADSÁG, fantasztikus közjogi vigjáték, először színrekerült 1848 március 15-én, de csakhamar megbukott; később egy ideig újra műsoron volt, míg ma már egészen korszerűtlen, elavult. Helyette lásd: Cenzura, Előzetes bemutatás, Helyreigazítás, Lefoglalás, Elkobzás, Hadiérdek.

SZABAD SAJTÓ: lásd fából vaskarika, a kör négyszögösítése, alchimia, spiritizmus. (cs. i.)

Incze Sándor

Major Henrik

— Maga csak tudja Intim Pista?

Pletykálkodás

EGY ÁRVA, apró, mit sem sejtő légy, pici legyecske, tévedt be a minap a kiskapun, végigsetált a folyosókon és felszállt a színpadra, ott terepszemlét tartott és végül — okos légy volt — rászált a *Bajor Gizi* rózsás homlokára. De ott termett a hős, a színház legokosabb embere: a nagyszerű *Rózsahegy* és egy erélyes fricskával véget vetett a kis szárnyas életének... Rózsahegy tudja mitől döglük a légy.

HOGY KICSODA az titok, csak annyit árulhatok el, hogy a vezérkar főnöke és báró *Arz*-nak hívják, legközelebb nagy meglepetéssel fog szolgálni a közönségnek. Hogy mi ez a meglepetés, azt e sorok szerény rovogatója nem árulhatja el, csak annyit mondhat: egy nagyszabású hangversenyen fogja szórakoztatni a publikumot. Felép a nagyhatalmak koncertjén...

FEBRUÁR VÉGÉN már nyári szezonra készülnek a színházak. Készül a sok vidám revü és készül egy nagy szenzáció is. Most csak annyit: egyik legnépszerűbb művésznők — egy új operettben — nadrágszerepet fog kapni. Ezt nemcsak mértékadó, hanem *mértékvető körökben* is tudják: azokban a körökben, ahol máris mértéket vettek a művésznő gömbölyű idomairól.

Szomoru Emil.

BORZASZTÓ

hogy milyen erkölcsös lett ez a magyar főváros, amióta *Tábori Kornél* nem írja meg minden esztendőben „Az erkölestelen Budapest”-et.

Legjobb honorárium

Ó kiadók, kövessétek
A *Fidibusz* című lapot!
Egyik munkatársa cikkéért legutóbb
200 koronát (és 10 napot)
Kapott.

FOKRÓL-FOKRA

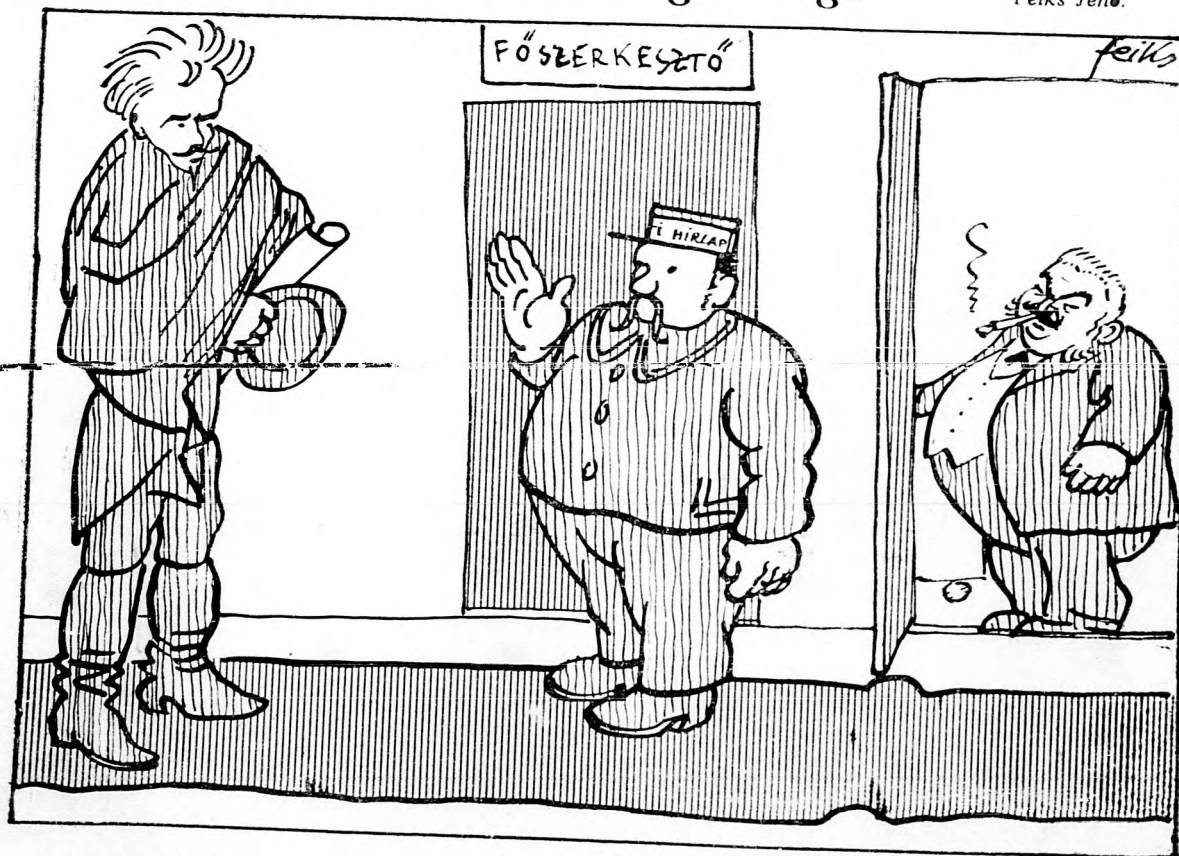
Egy ifju hírlapíró a darabírás terén is megpróbálkozott. Hogy mennyi készült el a darabból, az örök titok, azonban a lapokban megjelent a kommuniké: *Magyar szerző darabja Prágában*. A prágai városi színház elfogadta előadásra J. Á. hírlapíró kollégánk „*Az ötös fogat*” című vigjátékát.

Néhány héttel később a következőket olvashattuk: A prágai városi színház stb. ... „*A hármas fogat*” című vigjátékát.

A lovak tehát fogynak. Nem volt meglepetés, amikor „*Az egyfogatu*” című vigjáték elfogadásáról olvastunk. Most csak az a kérdés, mi lesz a következő fokozat: „*Az omnibusz*”, avagy talán: „*Az automobil?*”

A szerkesztőségi szolga

Feiks Jenő.

Szolga (Petőfihez): Hiába tetszett feltámadni! Versek csak Kiss Menyhérttől közlünk!

TITUSZ SZERELME és öröksége

Nyájas olvasó, ugye nem ismered Tituszt? Hát persze, hogy nem, őt csak a hírlapírók ismerik, akik között él, mert Titusz még véletlenül sem csinál olyasmit, ami a jó olvasók figyelmét magára vonná. Titusz a mintája a tehetséges, borzasztó szerény és borzasztó elhetetlen hírlapírónak; az ibolya hozzá járhat szerénységét tanulni. Pedig Titusz éppen olyan tehetséges, jó fiu, mint amilyen szerény és elhetetlen. Hogy pedig mennyire szerény, arról boldogtalan és reménytelen szerelmének ez a története mesél a leghatásosabban.

Titusz akkor ifju volt még s merészröptű álmok raktak fészket szívében, mely a Király-Színház egyik előadásán tüzet fogott. Titusz szívét Petrás Sári szépsége hozta lázba annyira, hogy legyőzve szerénységét, bátorságot vett és belészeretett.

Petrás mit sem tudott e hódításáról.

Titusz azonban egy nap mégis úgy érezte, hogy kifejezést kell adni érzelmeinek, melynek hevességét rettenetes fokra emelte az a pár ezer korona, mely a zsebében büszkélkedett. Titusz ugyanis örökölt amerikai nagybácsijától s az örökségen szerelmi kinjait próbálta enyhíteni.

Más ember, ha hírlapíró s különösen, ha színikritikus, miként a jó Titusz, harminc perc alatt már alkalmat talál, hogy hódolatát az imádott művészno lábai elé rakja.

Titusz finom és érzékeny lelke azonban hallani sem akart ilyen szemtelen közeledésről. Sokkal méltóbb módot talált rá, hogy szerelmét kifejezésre juttassa. Kifürkészte, hogy

az isteni Petrás minden előadás után a politikus krájlzernál szupézik és kiszimatolta, hogy mindig ugyanannál az asztalnál telepszik le. Riporterri zseniálitása kipuhátolta azt is, hogy melyek a Petrás Sarolta kedvenc nótái s az összes szükséges adatokkal felszerelten hozzálátott haditervének kidolgozásához.

Másnap este, májusi szél csókolózott az akácvirággal, Petrás Sári meglepetve sóhajtott fel a politikus krájlzlerben.

— Milyen kedves meglepetés — szolt elismerően lovagjainak s mikor a cigány sorra húzta a kedves nótáit, gyönyörü ajka mosolyra csucsorodott.

Titusz a sarokból nézte az imádott művészno örömét. Ruhája kopott volt, mint rendesen, úgy lógott rajta, mint rendesen s egyébként is olyan rendetlen volt, mint rendesen. Csak a nyakkendője volt új, viritó bordó s a gomblyukában ragyogott egy fehér szegfü.

Minden este megismételte Tituszt ezt a parádét s napról-napra szerelmesebb szívvvel s reménytelenebben itta a fröcsöket a sarok-asztalnál. Vacsorára már előbb bekapott oda-haza huszért párisit, csakhogy tovább tartson az örökség. Két hét alatt mégis elfogyott, a jó Titusz még csirkepaprikással sem lakott jól belőle. És Petrás?

Vajjon kinek köszönte meg a szöke primadonna a politikus krájlzlerbéli szép napokat. A jó Titusznak nem, hisz máig sem tudja, hogy élt és érte epedt a romantikus lovag, ki a nyolcadik krigli után és a kilencedik előtt merengve borul cimborája nyakába s földöntuli boldogsággal kezdi a regét első és egyetlen szerelméről s a politikus krájlzlerrel, ahol életének legboldogabb napjait töltötte.

(litván.)

Gedő Lipót

Történelmi jelenet az Otthon-Klubból

Major Henrik

— Guthi Soma: Alljon fel, ha velem beszél!

— A kis Balla (kétségbeesetten): De hiszen állok . . .

Vidéki szerkesztőség

*Pár térképrongy egy unt reklám felett,
Ott csügged egy porlepte toll hiába.
Az asztalon néhány papírszelet,
S a telefon nyög bús agóniába.*

*Körül az egyre egykép ujuló
Születlen és születlen napok robotja.
Nincs semmi új. Egy pletyka, egy futó
Hirecske a csöndet fel nem kopogja.*

*Itt ötletet, hirt, hangot várni!... Oh!
Ennél kabább, kegyetlenebb kin kelle?
Holt minden, s egyetlen szenzáció
A kis nyomdászlány telt, rugalmas melle.*

*Igy száll le kinban, gondban a mogorva
Est és sorjába dübörög a rolló.
A mettől jön be zsémbesen, morogva.
S a csöndben halkán sirni kezd az olló.*

Kállay Miklós.

Vidéki hírlapíró Pesten

Elment a városból,
Hol mindenki ismeri.
Jaj mi lesz vele Pesten
Elképzelni nem is meri.
De ime Pesten az első hordár
Ki neki szemet szúr:
Igy üdvözlí őt:
Aszolgája szerkesztő úr!

A szerkesztésért felelős: SZENES BÉLA.

Felelős kiadó: MAGYAR MIKLÓS.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: VIII., Rökk Szárd-utca 9. Telefon: József 33-65, vagy József 5-93.

A szerkesztők személyesen találhatók: Minden csütörtök délután 6 és 7 óra között.

Előfizetési árak: Egy évre 24 K, félévre 12 K, negyedévre 6 K.

„Ujságüzem” könyvkiadó és nyomda rt. nyomása
Budapest, VIII., Stáhlly-u. 13.

Fehérnemű régi árban vasalható, ha a német szabada-mazott rizskeményítőpótlót használjuk. Mintaküldemény 10 csomag 8 koronáért bérmentve	Egy öltöny vagy kabát megtestése K 1-130, ha 10 csomag ruhafestéket vásárol 7 koronáért bérmentve
--	---

GROSS ANTAL Budapest, József-körút 23.

A MAGYAR KIRÁLY GYÓGYSZERTÁR KÜLÖNLEGES KÉSZÍTMÉNYEI

KORMIN **CITROM** ZAMAT

TEAFIX **TEA** ZAMAT

per kg. 30.—és 25.— korona

Főraktár: Kormin-Vállalat, Budapest, VII., Károly király-ut 17. Tel. 166-05

ÜGYES KÉPVISELŐK KERESTETNEK

A „MODIANO-CLUBSPECIALITE”
sodórní viáló szivárkapapírnak ára
ma 30 fillér.

1 könyvecskeben 60 lap van.
Minden könyvecsken rajta van a védjegy és a
gyáros aláírása *J. D. Modiano*

Hirdetések felvétetnek a kiadóhivatalban

Bőrtalpvédő „GLÓRIA”

0	1
25-30	31-34
1 50	1 80
2	3
35-39	40-42
2 20	2 60
4	
43-46	
3 -	

„TROPEDES” VASKAPTA
K 10.50

„Acéltalpvédők”

Eredeti „Picard” K-80
„Makart” K-80
Kavirs 50 fillér
Liliput 27

Nagybani vásárlóknak engedmény.

Kovács Imre és Társa
Budapest, IX. kerület, Üllői-ut 11. szám.
Arjegyzék ingyen es bérmentve.

HÖDITŐAN SZEP

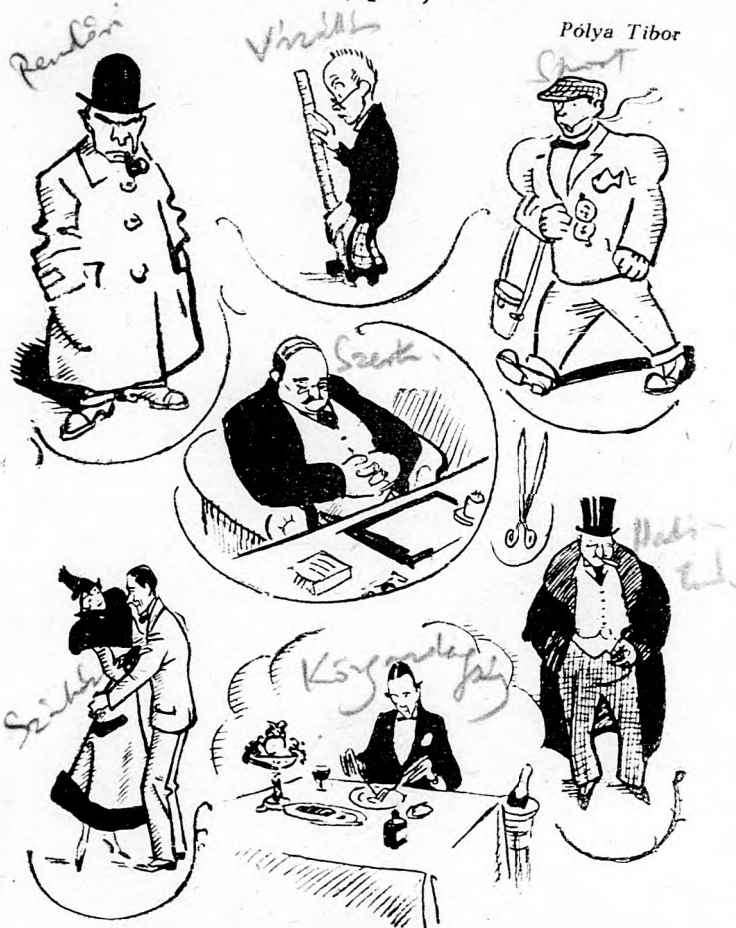
remek NYAKKENDŐK, önberetváló
Készülékek, eredeti GILLETTE kések!

Arjegyzéket csak 10 filléres bélyegért küldünk

NYAKKENDŐHÁZ
(László Andor) Deák Perenc-utca 14

FOGAK legszebben és FENYVESI JENŐ
legtartósabban fogműtermében
szájpadlás nélkül Budapest, VII. kerület, Thököly-ut 6. szám. Telefon: József 52-26.

Rejtvénypályázat

Fenti hét rajz, hét újságíró-típust ábrázol. Az olvasók oldják meg a rajzok sorrendjében, hogy melyik a szerkesztő, a színházi rovatvezető, rendőri tudósító, vizállás rovatvezető, sporttudósító, közgazdaság- és haditudósító.

A 7. számban közölt rejtvény megfejtése Milliók könyve. A megfejtők közül Kis Blanka és Kovács Terusz, Budapest, ingyen kapják egy évig A Szamár példányait.

Egy kezdő hirlapíró

Vértés Marcel

Tisza István — a gróf

Újságíró-karriér

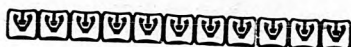
- 18 éves... Az a vörös egy álhirlapíró.
- 19 éves... Az a Vörös egy kis sakál.
- 20 éves... Az a Vörös, tehetséges kezdő.
- 21 éves... Vörös hirlapíró kollégánk.
- 22 éves... Vörös, a kitünő hirlapíró.
- 23 éves... Vörös, népszerű, ismert hirlapíró.
- 24 éves... Vörös szerkesztő ur haragszik a fiatalokra.
- 25 éves... Az a Vörös kiírta magát.

Egy haditudósító

Major Henrik

Lévay Mihály, a legfürgébb haditudósító, ki már akkor elfoglalta Belgrádot, mikor a hadvezetőség nem is tudott e fontos haditényről.

Egy öreg hirlapíró

Jeney rajza

Kemény Gyula — a báró.

A cenzura egyetlen előnye

Feiks Jenő

- Mi van „Az én szerelmem” című versemmel, főszerkesztő ur kérem?
- Kitűnő vers, igazán ragyogó! Sajnos, a cenzura nem engedélyezte . . .